

7
21

16-6-1921

Ref. No. 344

વજ્રતનામા.

ઓર

શાહીનામા શત મતુજ અહિરા

ઓર

ખાકનામા, મોતનામા

ઉદ્ધૃ જ્ઞાન ઓર ગુજરાતી હરકોમિ

હીખનેવાલા ઓર છપાનેવાલા

મુનશી અબદુલ મજીદ અબદુલ અઝીઝ.

લુક્સેર.

તીન દરવાજા-અહમદાબાદ.

Shri Jain Viday Vijay Printing Press

Richey Road-AHMEDABAD.

Printed by Popatlal Amathabhai Shah.

દોસરી બાર.

જુલૈ ૨૦૦૦.

સને ૧૩૩૬ હીજરી. સને ૧૯૨૧ ઇસવ

કિમત ૦-૨-૦.

૮૩૯૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીગ્રાહક સંમિતિ

૯૩૫૪

વક્ષતનામી

૧૬૮.૧

૧૬૮

શુર સાથ નામ અઘ્ઘાહક બખશીશ
કરનેવાલા મેહરબાન.

કરૂં ઇબતીદા મેં બનામેં ખુદા
કે મારે જલાવે વો પાલે સદા
મોહમ્મદ નખી સચ્ચદુલ મુરસલીન,
હખીજે ખુદા રહમતુલ આલમીન.
મોહમ્મદકે જો ખાસ હું ચાર ચાર,
દરદાર ઉન્હોંપર અઠો બેશુમાર.
દીગર ખાર જો હું સુનો ચે કીસા,
વક્ષત જબસે પાઈ હયેં ખેરૂં જીસા.
મોહમ્મદ જો એક રાત આ ખવાબમેં
કહે ક્ષતમાકો ઇસી બાબમે
સટો તુમ જો દુન કો મુજ પાસ વહાં,
બુદાઈમેં મેરે ન કો રહો વહાં.
જો દેખે અથે ક્ષતમા ખવાબમે,
ઉઠી રો પડી ગમકે ગીરદાબમેં.
હસન ઝૌર હુસૈનકો બુલા ક્ષતમા,
શકકકતસે બોલે કે અય જાનેમાં.
લગા અપને સીનેસે દોનોં કે તઈ
લગી દેખ મુંહ ઇનકા રોનેકે તઈ.
કંગ્ઢી કરકે દોનેકે બુલફોંકે બાલ,
સંવારે અપે ક્ષતમા જીવકે લાલ.
પીછે પૈરહન ઉનકે ધોને લગી,
બખ્ખોંકો પેહના કરકે રોને લગી.
પકાવી હું રોટી પકાવેગાં કોન ?

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૩૧૪ ગ્રાંથિક

પુસ્તકનું નામ ૫૩૧૮૧૫૫

વિષય ૪૪૬૬૮૮

ખીલાલું બચ્ચોંકો ખીલાવેગા કૌન !
 અયસે મેં જો દેખે અલી ઉનકા હાલ
 પુછે કાતમસે કે કયા હયે ધતાલ ?
 ધતા કામ તુમને કબી ના કયા,
 કહો આજ જવડો ચે દુખ કયું દીયા !
 ચે લર આજ સુજકો તો સુના લગે,
 વલે દુખપે દુખ સુજકો દુના લગે.
 ઉમલતા હયે સીના મેરા હરધડી,
 ચે કયા હયે સખમ સુજકો જોલો અબી
 કહીં યા અલી તુમ સુને દીલકી ખાત,
 ખબર યું દીએ હં નખી કાયનાત.
 મુજે ખવાખમેં આકે જોલે રસુલ,
 અજલકા પીયાલા કરો તુમ કબુલ.
 અલી ઇસિ પ્રીકરમેં મેં હયરાન હું,
 મુજે આજ સમજે કે મેહમાન હું.
 અબ્બલ સુજકો જોલે ચે યું સુસ્તકા,
 છે મહીનેકે ખાદજ મીલોગે તુમ આ
 મેરે ખાપ બીન મેં જુદા કયું રહું,
 પ્રીરાકે જુદાઈસા કયું કર સહું.
 મેરે ખાપ બીન સુજકો આરામ નઈ,
 બજુઝ આહો જારી મુજે કામ નઈ.
 અગરચે બચોંસે ખીછડ બઢંગી,
 વલેકીન મેં મા ખાપકો પાઢંગી.
 કંઝહી કરકે બચોં કે જુલફોકે ખાલ
 સીવા મુજ કરે કૌન ઉનકી સંજાલ ?
 ધોલું પેરહુન પ્રીરકે ધોવેગા કૌન ?
 પેહનાલું બચોંકો પેહનાવેગા કૌન ?
 પકાલી હું રોટી પકાવેગા કૌન ?

ખીલાલું બચ્ચાંકો ખીલાવેગા કોન ?
 ઈસી વાસ્તે મુજ શ્રીકર ચે ઝરૂર,
 ખીલાલું પીલાલું મેં અપને હુબુર.
 અલી તુમ રહોગે દીગર કામમેં,
 લીબનેકે મેરે સરઅંબમમેં,
 ખબર દો—બચ્ચાંકી સો લેવેગા કોન ?
 ખીલાવે પીલાવે સુલાવેગા કોન ?
 અલીકો કહી ચહ હચે હઝરત બુતુલ,
 મેરી તીન ખાતેં કરો તુમ કબુલ ?
 વસીઅત સુનો તુમ મેરી કાન ધર,
 કહું હુખ સુનો અપના દીલ ખોલકર.
 મેરે દો બચ્ચેં નાઝ પરવરકે તઈ,
 મેરે બઅદ ઉનકો રૂલાના નઈ,
 અઝરચે ખતા ઉનસે સાદર અછે.
 બખશના ખુદા વાસ્તે તુમ ઉસે,
 સુનો યા અલી મુજકો ખ્યારે હેં વો.
 વલે મુખ દુખિ કે દુખ્યારે હેં વો,
 બિન્હોકે ઉપરબી બુલમ હોવેગા.
 ઝમીં આસમાં દેખકર રોવેગા,
 હુયમ તુમ જનાઝા અપસ હાયસુ.
 દફન મુજકો કરના આપી રાતકું,
 સુયમ મેરી તુરબતપે આયા કરો.
 અપસકી શફકકતકા સાયા કરો.
 મેહર તુમકો બખશી મેં બહરે ખુદા,
 મુજે આજ દિલસે કરો તુમ બુદા.
 મીલુંગી મેં આ રાતકો ખવાબમેં,
 તુમારી મોહબતકી ગીરદાબમેં.
 હુમ હોવે મુજસે અઝરચે ખતા,
 તુમી મુજકો બખશો અય મેરે ખુદા ?

અલી યુ' કહે હે' કે હજરત ખુતુલ
 મેરી તીન ખાતે કરેા તુમ કબુલ.
 અબ્બલ કહો મોહમમ્મે મેરા સલામ,
 દુયમ સુજકો બખશો તુમ અય નેક નામ.
 અપસમે કીએ હું અહદ ઈસ વઝા,
 વો ખાતુને જન્મત અલી સુસ્તુઝા.
 ઇતેમે' મલક મોત આકર વહી,
 પુકારા રઝા દો બીતર આઊ મે' !
 મેરે તઈ ચે હાતીફ દીયા યુ' નીહા,
 ખુલાવેંગે તુજકો સો તબ ઘરમે' બ.
 ઈસી વાસ્તે મે' ખડા મુન્તઝીર,
 રઝા દો તો આઊ મે' ઘરકે બીતર !
 ખડા બમકો મોતકે બાંધકર,
 સુહાગનકો પલમે' સદુ' રાંડકર.
 ને આવે અગર કોઈ મેરે દામમે',
 નહુ' એક પલ ઉસકો આરામ મે',
 ગદા બાદશાહ ઔર વઝીરાં ઉપર,
 મેરા દબદબાસબ અમીરાં ઉપર.
 મે' ચક પલમે' સો ઘર ઉબઠા કરે',
 કે માં બિન બચ્ચોકો દુખચારા કરે'.
 સકત યુ' દીયા હકને સુજ હાથમે',
 લીખાં છવ કબઝ મે' કરે ખાતમે'.
 મે' ઈસ ખાનદાંપરસે કુરખાન હું,
 વલે ઈસ ઘરાનેકા દરખાન હું.
 કહા ઝર રઝા દો બીતર આઊ મે' ?
 નહીં તો કહો સુજકો શીર બઊ મે',
 હસન ઔર હુસેનકો ખુલા ફાતમા !
 કહે બચ્ચો નાનાકી પુરબતકે વાં,
 વહાં એક બશારત સો હોગી તુમે'.

મુનો કાને ઘરકર ચે દોનો જને,
 રજાસે મલક મોત તખ આ જો હે.
 કે જળ રાજ ચે ક્ષાતમા પાએ હે,
 હસન ઔર હુસૈનકો નથી ચે ખબર,
 કે બાવેંગી ખેડ્-નીસા અખ સુખર.
 દોનોં બાઈ તુરખત કને આજો હે,
 ખબર મોતકી તખ વહાં પાએ હેં
 ચતીમાં દોનાં મીલ ખીલગતે ચલે,
 નંજે પાવ માતમકી કફી ગલે.

કરે દમ બદમ આહુ નઅરા તમામ,
 કે માફે શીરાકોસે હજરત ઈમામ.
 દેજે કયાકે હુચે ક્ષાતમા ધ્યાનમેં,
 અયા ધ્યાન ઉનકા સો સુમહાનમેં.
 કહેથી કે હકને ખુલાયા મુખે
 મેરે દો બચોકો મેં સોખી તુમે.
 ખુદાયા તું ઈનકા નગ્હેખાન હો,
 ચતીમોકે દિલકા તુ દરમાન હો.
 કહીં હુધ બખ્શી મેં દોનેકે તણ,
 ઈતા દો રજા મુજકો સોનકે તણ
 ઈતમેં ગયા રહુ તનસે નીકલ,
 રહિં જાકે ખાખાસે જન્નતમેં મીલ.
 અગીનમેં ખુદાઈસે ગલને લજે,
 હસન ઔર હુસૈન મિલકે રોને લજે,
 કહે અય અમાં હમ હુખ્યારે હુએ,
 હમેં દો ચતીમા બિયારે હુએ.
 કહે અય અમાં હમકો તુમ સાથ લો,
 હમેં દો ચતિમાંકા દીલ હાથ લો,
 ચલે ક્ષાતમા જો ઈહાં છોડકર.

કહેં દુખ કીસીકો સીના ફાડકર,
 મોહનતસે હમકો બુલાવેગા કૌન ?
 ખીલાવે ખીલાવે સુલાવેગા કૌન ?
 જગરપર જુદાર્થ કે જખમાં લગે,
 ખીછડકર દેખો ક્ષતમા કયું થલે.
 અલી ઉસ વખત ગમસે રંજુર થે,
 બચ્ચોંકી ગરીબીસે તીલ ચુરથે.
 કરે આહો નાલે અલી નામદાર,
 કહે યુ' મદીના હુવા અખ ઉભાડ.
 ઉસી દુખસે હૈદરકિ છાતિ બલિ,
 કહે આજ મુજ વરકિ બસતિ ચલિ.
 અગરથે તુમેં દુખ બખશા અછે.
 વલે આગ તીલકી સો કયું કર તુજે.
 ફકરો-ફકરો સો ક્ષતમા સોસકર,
 કે જન્નમે બતી હુયે અફસોસ કર.
 કહેં કયાકે નર્મ જીવ મેરે હાથમે,
 વલે જાન દેતા મેં ઈસ ખાતમે.
 મીની દુખસે મેરા દરના જલે,
 મુજે છોડકર ક્ષતમા કયું વલે ?
 કહો ઝિંદગાની સો કયું કર કહે ?
 હમનકો મદિનેમેં રોતે સહે.
 અલીને પુકારા કે અય જુલ જલાલ,
 મેરો હો બચોંકિ ખખર લે મીનાલ ?
 કે તેરે નળીકે નવાસે હેં થે,
 શહીદો કે સર તાજ ખાસે હેં થે.
 બી તાણુત કયુંકર નિકાલુગા મેં,
 બચ્ચોંકો સો કયુંકર સંબાલુગા મેં.
 બચ્ચોંકો સખરકિ તુ તૌફીક દે ?
 અપસકી મોહનતકિ તૌફીક દે ?

ઇતેમેં હુવા હુકમ બેગી કરા,
 બિબિ કાતમકો કબરમેં ધરો.
 તેરે દો બચોં કા સંભાલું ગા મેં,
 કે બીન માકે હોં ઇનકો પાલુંગા મેં
 અલી તુજસે મુજકો ખ્યારેહોં વો,
 અરશકે મેરે દો સીતારે હયેં વો.
 હુવા હુકમ રબકા સો જીબરિલકો,
 સંભાલો તુમહી બકે હુસનેનકો.
 વો દોનોં યતિમાંકો આગે બુલાવ,
 સખરકા ઉન્હોકો તો શરબત પીલાવ !
 બનાઝા બનાકર અલી હાથસું,
 દફન તબ કીએ હોં આધી રાતકું
 નંગે પાવ બાઈ દોનોં સર બુલે,
 બનાઝેકે સગતમેં રોતે વ્યલે.
 કીએ તિન દિનતક અલી વહાં મુકામ,
 સો ઉસ પાક તુરબત ઉપર મુખ્હોશામ
 વલૈકીન ના દેખે અલી ખવાબમેં,
 હુએ બહોત દિલગીર ઇસ બાબમેં.
 અહદકો ઇતા તુમ કીએ નઈ વફા,
 સબબ કયા ચે થા બોલો બેદ્દીસા ?
 કહિં મુજકો કુરસત નથિ કુછ હનોઝ
 હિસાબ દેને મેરે કે ચે તિન રોઝ.
 સુઈ મંગકે લાઈથો સીનેકે તઈ.
 અઈ બુલ મેં શીર વો દેનેકે તઈ,
 બદલ સુઈ કે મેં રહી બંદ વહાં,
 ખલાસી નથી મુજકો હરચંદ વહાં.
 બદલ સુઈકે ઉસકિ મીનત કરો,
 ખુદા વાસ્તે ઉસકી ઇજાઝત કરો.
 સુઈ લેકે દોઢે અલી મુનકે બાત,

બુલાકર દીએ સુધ ઝોરતકે હાત.
 અલીને બહોત ઉસકી ઇજાત કીએ,
 બદલ સુધ કે ઉસકી મીજાત કીએ.
 યે સુન બાત ઝોરતબી હયરાન હો,
 બહોત શાહે મરદાંપે કુરબાન હો.
 અઝીઝાં અદેશા કરો યે તુમહે,
 કયામતકો હોગે જવાબ કયા તુમહે.
 બદલ સુધકે અયસે મઅસુમ પાક.
 અટકકર રહેં તીન દિનતક હલાક,
 સખામેં બધો દીલ ઇબાદત કરો.
 અજલ દુર નઈ ઝીકરો તાઅત કરો ?
 વગર નઈ તો બેહદ ખરાબ હાઓગે,
 બે કુછ યાં કરોગે વહાં પાઓગે.
 કયા મતમેં તાલીબ શફાઅતકે દીન,
 શફાઅતસે બખ્શેં તુંજે પંજતન.
 હુવા આકે આખર યે કીસ્સા તમામ.
 નબિ મુસતફાપર દરદાં-સલામ,

શાહીનામા હઝરત ફાત મતુઝ ઝહેરા.

હજો રિવાયત એક દીન મહેબુબે રખિલ આલમી,
 ફાતમાકે ખ્યાહકી તજવીઝમેં અંદોહગી.
 બજોઠે યે નાશાહ હોકર આએ હયેં રૂહુલઅમી,
 અર્થ યું કરને લગે અએ બાદશાહ દુનયાવહી.
 મજોં જનાબે કિબરિયાકા લેબા ઇસદમ આયાહું,
 કિશ્કિએ ગમગીન હો ઝહેરાકી નિસ્બત લાયાહું ?
 આ મુહમ્મદ મુસ્તફા હકને તુમહેં ફરમાયા હજો,

દોસ્ત મેરા ઇસ કહર તુ કિસલિએ ધગરાયા હ્યે.
 સરકો કયું શાદીકે ગમમેં આનુપર ઠયરાયા હ્યે,
 ખ્યાહ હમને ઝહેરાકા હ્યેદરસિતી ઠયેરાયા હ્યે.
 દોનોંકી શાદી હમેં હર તરહસે મંજુર હ્યે,
 ચેહલી અપના તુર હ્યે યોર વોહલી અપના તુરહી. ૨
 યા સુહમ્મદ ક્ષાતમાથી હસ ઘડી પચેદા હુઈ,
 તુમ હ્યે ગમગીન થે ચેહ બાતથી હમને કહિ.
 બેટીકે હોનેસે મયું કુદતેહો અચે મેરે નબી.
 લાખ બેટોંસે ચેહ બેકી તુમકો બેહતર હમને દી.
 યા સુલમ્મદ ક્ષાતમા હ્યે ગોશનારા અર્શકા,
 બેજંગે ઉસકે લિએ હમ એક તારા અર્શકા ૩
 અર્શકા તારા કિયા થા હસકો સો હોગા અલી,
 તુમ મેરે હોગે નબી યોર વોહ મેરા હોગા વલી.
 વાસ્તે ઝહેરાકે બેહતર હ્યે નહીં ઇસસે કોઈ,
 ઇસકે ખાતર વોહ બના યોર ઉસકે ખાતર ચહ બની
 ઇનકી કોઈ દમ બુદાઈ તુમ ન ચાહો યા રસુલ,
 અપની ખ્યારીસે મેરે ખ્યારેકો ખ્યાહો યા રસુલ. ૪
 પુછીયે ઉસકા નસબ હ્યેગા વોહ તુમપર આશકાર,
 ચેહ ચચાકા હ્યે તુમ્હારા લખત દીલ યોર શુલ ઉઝાર.
 યોર અગર ઉસકા હસબ પુછે કોઈ ચાલી વિકાર,
 હ્યે હમારે કારખાનેકા ચેહ સાહિબ ઇક્બીયાર.
 આયતે લાસએફ નાઝીલ હ્યે ઉમીકી શાનમેં,
 બખશ દે દોનું જહાં ચાહે હસે એક ખાનમેં. ૫
 યા સુહમ્મદ થી શબેમેરાજ તુમકો હસઘડી,
 યોર તુમને અંશુકી શેરકે બે સુહમેં થી.
 વોહ નશાનીં ઉસકી ચેહરા બાત વોહ હ્યેદરકીથી,
 ક્ષાતમા ઉમ રોઝસે હ્યેદરકી હ્યે માંગી હુઈ.
 હમને તુમપર આશકારા ચેહ કીએ વો બાતથી,
 યા સુહમ્મદ ક્ષાતમાકી મંઝનીકી વોહ રાતથી. ૬

દિલમેં મેરે શેરકે ઉસ વક્તસે હુએ યેહ બંધાલ,
 તુમસે જો ઇસ ખાતકા આકાર કરે કેઈ સવાલ.
 તુમ ઉસે મંજૂર કરના અએ શહે આલી ખિસાલ,
 યેહ ન હો આવે કહીં ખાતીર ઉપર ઉસકે મલાલ.
 તુમ નહી વાકિફ હો કયા જો લેલકી યેહ ખાત હુએ,
 અસિયોંકી મુખલસી ઉસ બ્યાહકે અખ સાત હુએ. ૭

ખાત યેહ જીભરીલસે સુનતેહી શહે અંબિયા,
 અરજ વોહ કરને લગે યું દરજનાળે કિબરીયા.
 મેરી મરગી હુએ યેહી રાજી રહે મેરા ખુદા,
 જાનો દીલસે ઉલખે રાજી હું જો હુએ તેરી રજા.
 તુ હુએ માલિક દોનુકા યેહ સખે તેરી ઈમદાર હુએ,
 યેહ કનીઝત હુએ તેરી વોહ તેરા ખાનાગાદ હુએ. ૮

જસઘડી ઇસ ખાતને એ મોમિનો પાયા કરાર,
 અર્શસે લેક્શીંતક યેહ ધુમ ઉઠી તખ એકગાર.
 બ્યાહ જાતે હુએ અલી જહેરસે વોહ અલાવિટાર,
 ઈતનેમેં ફેર યું નળીંકા આયા હુકમે કિતદિગાર.
 યા મુહરમદ હો રહેં હમ તુમ યેહ હો ઘરકી તરફ,
 તુમ હો જહરાકી તરફ આર હમ હો હુએઘરકી તરફ. ૯

અય મુહિબ્બો પ્રીર વહાં ઇસ ધુમસે શાલી હુઇ,
 વાં અલી બનડા બના ઝેહરા યહાં બનડી બની,
 થે ઇધર હઝરત નળી ઉધર જનાળે એકઅલી.
 બાંધકર સેહરા બનાયા ઉસકો દુલ્હા જસ ઘડી.
 અર્શપર કરને લગે સારે મલાયક શાદિયાં,
 ઝેહરાજહુક જહુકકર લગી દેને મુબારકખાદિયાં. ૧૦

જખ બરાત આઇ તો પ્રીર ફેહલઅર્મી હોકર વકીલ,
 ફાતમાકે પાસ જાકર યેહ લગે કરને દલીલ.
 સાહિબ અપને મહરકી ઈએરાઇએ અખ કુછ સળીલ,
 તખ કહાં ઝેહરાને યું કયા પુછતે હો જીભરઇલ.

મુજહુકો ઉમ્મતકી હુમેશા બેહતરી મતલુબ હુએ,
મેહર મેરી ઉનકી બખ્શીશમે બંધે સો ખુબ હુએ. ૧૧

આકે વોહ કહેને લગા હૈદરસે અએ વાલાસિક્શત,
મેહરમે અપને બંધી ઝેહરાને ઉમ્મતકી નબત.
તબ લગે ફરમાને ઉનસે વોહ ઇમામે કાયનાત,
મંનેબી મંજુર અપને બનોલીલસે કી ચેહ ખાત.
અસ ઘડી ઇસ મેહરસે શેરે ખુદા રાઝી હુએ,
અકદમેં શીર તો ખુદા શાહિદ નબી કાઝી હુએ. ૧૨

અકદ અસદમ સુરતુઝાકા ફાતીમાસે હોચુકા,
સોચને જબ યુ લગે દિલમે મહમદ સુરતુકા,
યા ઇલાહી મેં જનાબે ફાતીમાકો હુંગા કયા,
શીર ચેહી આઈ નિદા યુ અઝ જનાબે કિબરિયા.
કુદતે કયું ઝેહરાકે તઈ કવનોમકાં હમને દિયા,
દેહઝમેં અબ ફાતેમાકે દોજહા હમને દિયા. ૧૩

શીર તો પહેલુમેં અલીકે બંદીકો બિઠલા દિયા.
ઝોર ઉનકે સામને લા આરસી મુસહફ રખા.
લીં બલાએ હુર ખોલો દેખલો સલ્લેઅલા,
સુરતે મરયમ બની ઝોર સુરતે યુસુફ બના.
ગવહરે ચકતાકે તંઈ ચકતાહી ગવહર ચાહિએ,
અયસી બીબીકે લીએ અયસાહિ શવહર ચાહિએ. ૧૪

હો ચુકા ઇસ તરહસે અસવકત ઝેહરાકા બીયાહ,
ઝોર અપને ઘરમેં ઉસકો લે ગયા શેરે ઇલાહ.
હકતઆલાને તબ અપની મેહેરસે કી ચક નિગાહ.
દો હુએ ફરજંદ ઉનસે ઘરમેં મિસલે મેહુરો માહ.
ઝેબા ઝીનત દેનેવાલે હશરમે કવનએનકે,
યાને ફુનયાકે ઉપર આએ કદમ હુસનેનકે. ૧૫

ઉસઘડી અબરીલકો ચેહ હુકમે રખાની હુવા,
પુ હમારી તરફસે અબ મુસતુફાકે પાસ બા.

તહેનિયત દેઠર કહો જો હમને થા તુમસે કહા,
 યાને હુએ ઇસ ખ્યાહુકે અબ સાથ ઉમ્મતકા બલા.
 યાને દો લહકે દિએ ઉમ્મત છુડાનેકે લિએ,
 લેએ હુએ દોલાલ ઉમ્મત બખખવાનેકે લિએ. ૧૬

હકને તુમકો તહેનિયત ફરમાયા હુએ ઔર યેહ કહા,
 હો સુબારક તુમકો યેહ દોતું નવાસે મુસ્તફા,
 સુનકે જબ ઈરશાદ યેહ રહુલઅમી વાંસે ચલા,
 રૂબરૂ આકર નખીકે ઇસતરેહ કહને લગા.
 સો તુમહારા નામ રવશન કરનેવાલે હુએ યેહી,
 બખશવાનેવાલે ઉમ્મતકે તુમહારે હુએ યેહી. ૧૭

યેહ પયામે કિબરીયા કહકર મહમ્મદસે વહાં,
 શીર લગા કહેનેકે અએ પએગમબરે આખીર ઝમાં.
 યેહ જબાહીર હુએ હુએ ચોગાને ઉમ્મતકે વહાં,
 બિનસે મહશરતક રહેગા આપકા નામો નશાં,
 ગમમેં ઉનકો રોવેગી તા હશર ખલકત યા નખી,
 હર મુહરમમેં બનેગી ઉનકી તુરખત યા નખી. ૧૮

ખાત યેહ સુનતેદી ખાતમુલમુરસલીને રોહીયા,
 ઔર કહા ખહરે ખુદા જહી તુ લેહ ઇસકા ખતા.
 કયા મુસીબત ઉનપે આવેગી જો તા રોઝેખા,
 ઉનકે ગમમેં રોએંગે સખ ખટક ખાદ દોં છુકા.
 યોલા વોહ હાથાસે હુશમનકે કઝા યેહ પાએંગે,
 યા મહમ્મદ યેશુનાહ યેકસ યેહ મારે જાએંગે. ૧૯
 આગે અબ રોનેકી જા હુએ કયા કહું મેં માજરા,
 સાયા જબ હુસનેનકે જદો અખાકા ઉકગયા.
 તબ ગનિમોને હસનપર હુએ કીયા ભેરો જફા,
 અહેરકા ખ્યાલા પિલાયો ઉસકો અજ રાહે દગા.
 આખિર ઉસને સલતનત ઔર બહુકે વિસવાસમે,
 પુરખે કરવાલે અમુરરહ મોહરએ અલમાસકે. ૨૦

રહેઝયા શીર તો અકેલા લાલ જહેરાકા હુસેન,
 હોકે બેક્સ જળ ચલા રોતા હુવા ઘરસે હુસેન.
 કરબલામે જાકે જસદમ મોમિનો ઉતરા હુસેન,
 તીન દીન ઉસ દશ્તમેં ભુકા રહા ખ્યાસા હુસેન.
 ચવથે દિન ચેહ કુછ કિયા જાલિમને કીના હાએ હાએ,
 તોડા વોહ મોહરે નખુવતકા નગીના હાએ હાએ. ૨૧

જસઘડી વોહ લાલ સંગે જુદમસે તોડા ગયા,
 યાને ઉરકે હલકે નાજુકકે ઉપર ખંજર ચલા.
 ચક કબુતર લોટકે ઉનકે લહુમેસે ઉડા,
 જાકે ગુંબદપર રસુલુલ્લાહકે કહને લગા.

યા મહમ્મદ કરબલામેં છુટા બીચારા ગયા,
 આપકા ખ્યાસા નવાસા સિજદેમેં મારા ગયા. ૨૨

તુમ જહાં લેતેથે બોસે અય હુળીએ કિરદીગાર,
 ઉસ જગા જાલિમને ફેરા જહરે ખંજર આબદાર.
 ચેહ વોહી ખુ હાએ મેરે દોનુ પદોપર આશકાર,
 વોહ પરિદા શુ જબાં કુદરતસે કહે હો બેકાર.
 પર જહુટક લોહુ બરે ઉસને વહાંપર આહ કી,
 થરથરાને લાગી સળ તુરબત રસુલુલ્લાહકી. ૨૩

જળ નવાસેકા લહુ નાનાકી તુરબતપર ગિરા,
 થરથરાઈ કબ્ર ઐર ગુંબદ જોથા સો કાંપ ઉઠા.
 વોહ કબુતર જાકે વાપર તુરબતે ખચેરૂનીસાં,
 કબ્રપર માંકી લહુ ઉસ ખ્યારે બેટેકા લગા.
 જોલા બીબી તેરે બેટેકી નશાની લાયા હું,
 દેખલો ચેહ ખુને નાહકકી નશાની લાયા હું, ૨૪
 વાંસે શીર જાકર હસનકી કબ્રપર વોહ જાનવર,
 જોલા હજરત લીજીએ અબ જલ્લ બાઈકી ખબર.
 કરબલામેં કાટ ડાલા જાલીમોને ઉનકા સર.
 મોહ ચેહ કહેતા યા પદોસે લોહુટપકા કબ્રપર

ગિરતેહી વોહ ખુન સંગે લોહ સારા હીલ ગયા,
આક હોગઈ કપ્ર તબ લોહુસે લોહુ મિલ ગયા. ૨૫

ઈસતરેહુસે સારી કબરેં થરથરાઈ એક બાર,
ઔર ઉઠા કબરોં સતી રોનેકા શુલ બેઠખતીયાર.
તબ કિસીને બાકે સુગરાસે કહા યું આહમાર,
બીબી રોઝેમેં નબીકે હુએ અબજ શોરો પુકાર.
એક કબુતર ખુનમેં વાં થરથરાતા ફિરતા હુએ
અપને પરસે ખુન કબરોંસે લગાતા ફિરતા હુએ. ૨૬

બજ સુના આયા હુએ વાં વોહ બનવર લોહુ ભરા,
કાંપતી હુએ કપ્ર સારી રોનેકી આઈ સદા.
હુએ તબ સુનતેહી સુગરાકા કલેબા ફટ ગયા,
બોલી લોગો બાપકા સરસે મેરે સાયા ચલા.
કયા સબજ ઔર ઝલઝલા કબરોમેં હુએ યહુ શોરો શએન,
બાકે સુએ કરબલા મારે ગયે બાબા હુસેન. ૨૭

કહેતીથી બકર નબીસે રોઝેમેં વહુ દિલકબાબ,
બિસ પરિદેસે લગી કરને યેહુ રોરોકર ખીતાબ.
યેહુ લહુ કિસકા લગા હુએગા કે બતલાઓ શીતાબ,
કુદરતે હકસે વોહ બોલા હોકે બાયશમે પુરઆબ.
બોલા સુગરા ઉઠગયા ઇકબાલ તુજહ નાદાનકા,
યેહુ લહુ હયગા પરોંપર તેરે બાબાબનકા. ૨૮

તેરે ભાઈબંદ સબ મારેગએ દર કરબલા,
તેરા સારા કુંબા હુએ બલવેમેં અબ નાલે કુના.
બાઈ આબિદ તેરા હુએ ઉટોકી રસ્સી ખીચતા,
તેરે બાબા બનકા લાશા હુએ ખાક ઉપર પડા.
તબ તો તેરી યાદકા દમ ભરતા મેં છોડ આયા હું,
સરકો નેઝેપર તિલાવત કરતા મેં ઉડ આયા હું. ૨૯
સુનકે સબકે મારે બનેકી બબર વોહ ચેકમાર,
ઈસકદર રોઈ કે ગશમેં આગઈ તબ બેકરાર.

હોસમેં આઈ તો ઘર રોતી ગઈ બેઠીયાર,
 રૂબરૂ વોહ અમમેં સલમાકે લગી કહેને પુકાર.
 નોચ અપની જની જની જુલફેં છ રોને લગી.
 હાએ નાનિ અએન ચેહ બસ કરકે વોહ રોનેલગી. ૩૦

તમામ હુવા શાદીનામાં.

ફઝીલતે સલવાત.

નબીસે ઉમરને કીયા આ સવાલ,
 કહા તુમ સતી હર દોઆલમ નેહાલ.
 બખાસે ચેહ અકસર હુવા હુએ વીરફ,
 કે તોહફા હુએ ઉમ્મતકા મેરે હરફ.
 એવઝ ઉસકે કયા તુમ કરોગે અતા,
 કહા વસકે મુજહ સરવરે અંબીયા.
 તો પુછા અજબ બાત મુજહસે ઉમર,
 મેં કહેતાહું અબ ઉસકુ મુન કાન ધર.
 કીયામતમેં મેં ઉસકા હોકર શરી,
 અદમમેં દીલાઉંગા કસરે રરી.
 લે બઉંગાં અકસામકે તોહફા બાત,
 હુમેશા જસે મેં ધનાયતકે સાત.

મુનાબત.

અહ્લાહકે ખ્યારે ગમેઉખાસે બચાદો,
 બ શાહીસી પ્રીરદોસમેં મોલાસે દીલાદો.
 માઇલ નહી હોતા હુએ ચહ હક પર દીલે સરકબ,
 ઉસકો મેરે રાહબર મએ વહુલતકા અખાદો.
 મેં મુનતઝરે વસલહું અબ હુદસે ગિયાદા,
 ચાહા સુજે તુમ સરબતે દીદાર પીલાદો.
 દીદારકી હજારત હુએ ગીયારતકી તમન્ના.

(૧૭)

એક થળ મેરે આકા રૂપે અનવરકો હીખાદો.
મહાપુષે ઇલાહી શુભે પુષ્પતાને રીસાલત,
પુશપુહી મુજહેજસમે મુઅત્તરકી સેંગાદો.
બા કરકે મદીનેમેં નસીમે સહરીતુ,
યેહ અરઝ મેરી સાકીએ કોસરકો સુનાદો.
આસી હુએ અઝીઝ આપકી ઉમ્મતમે સરાપા,
તકસીરો ખતા ઉસકી અકુ રખસે કરાદો.

ફઝીલતે સલવાત.

કીએ ઈબને મસઉદ હુએં શુ ખ્યાં,
કહે મુજસે એક દિન શહે ઈનસો બાં.
જમાઅત કીયામતમેં આવેગી એક,
કે હોવેંગે આમાલ સળ ઉનકે નેક.
વલેકીન વોહ જન્નતકી ભુલેંગે રાહ,
પ્રીરેંગે પરેશાં બહાલે તબાહ.
કીયા મેંને હઝરત સતી તળ સવાલ,
વોહ કોન હોંગે જીનકાકે હોગાં યેહ હાલ.
કહે મુજસતી સૈયદુલઅબીયા,
બે મબલીસમેં બેઠે હોં મીલ એકબા.
ન બેજે મેરા નામ સુનકર દુરૂદ,
મગર ઉનપે હોગાં યેહ હસરત નમુદ.

ખાકુનામા.

મુસાફર હોકે રહેતાથા, દુનીઆકા દરદ સહેતાથા,
સદાદીન રાત કેહેતાથા, કે આખર ખાક હોજામા.
ઉમર સળ ખો રહે સારી, પડે દુઆ ગીરમેં બારી,

લહુસે નચ્ચેન કરી જારી, કે આખર ખાક હોજના
 અગર ગાફિલજે કોઈ સોવે, ઉમરસો રાતરીન જોવે,
 રહે ખાબકી નોંદમેંસોવે, કે આખર ખાક હોજના.
 સો સુખ સહેજ રાહતમેં, સદા રહે જોહદો તાઅતમેં
 અજલ પોહોચેગી સાઅતમેં, કે આખર ખાક હોજના.
 જીન્હોં ઘર જીલતે હાથી, હજારોં રાત દીન સાથી,
 ઉન્હોંકો ખાક અખ ખાતી, કે આખર ખાક હોજના.
 જીન્હોંકે લાખથે ઘોડે, સદા ઝર બફતકે જોડે,
 ઉતુ કું મોતને મોડે, કે આખર ખાક હોજના.
 સુલેમા શાહથે હાતમ, અગર નોશેરવાં ખાતમ,
 ફનીઆંસે કરચલે માતમ, કે આખર ખાક હોજના.
 સીકંદર રૂમકે સુલતાં, અગર જમશેદ થે લુકમાં,
 ઉનેલી ગલે કફન પેહના, કે આખર ખાક હોજના.
 કે યુસુફ સાહે કીનઆની, જીલેખાં મીસરકી રાની,
 કિએ સખ મોતને ફાની, કે આખર ખાક હોજના.
 સદાબી બેઠતે મીલ મીલ, મેહલમેં બાજતે તાબલ,
 રહે સો ગોરમેં ગલ ગલ, કે આખર હોજના.
 ખુશીસે મેહલમેં હસતે, હજારોં બાગકે રસ્તે.
 દેખો અખ ઘુલમેં બસતે, કે આખર ખાક હોજના.
 બીછાને રેશમી રખતે, ખુદાકા ખોપ નહી કરતે,
 મજા સો મોતકા ચખતે, કે આખર ખાક હોજના.
 હજારોં દેસકે રાજ, ઉતું દેખ ચાંદલી લાજ,
 નગારા મોતકા બાજ, કે આખર ખાક હોજના.
 ન કર તુ માલકી મસતી, ઉમર ચલ જાએગી સસ્તી,
 તલાતલ મોત હુએ હસતી, કે આખર ખાક હોજના.
 નખીથે પાક પેગમબર, ખલકમેં ચાંદથે અનવર,
 અએ સખ જહાંકો છોડકર. કે આખર ખાક હોજના.
 ખુલા હક રાહકે આલમ, લીએ સખ દીનકે માલમ,

ન રહે વો મોતથી સાધમ, કે આખર ખાક હોજના.
 પેગમખર પાકથે સારે, વોહી સખ મોતસે હારે,
 લહેદમેં ખોદકર ગાડે, કે આખર ખાક હોજના.
 લડકતી બાંધતે પાગાં, મેહેલમેં રંગ ચોર રાખા.
 ઉનું ઘર બેઠતે કાગાં, કે આખર ખાક હોજના.
 તખત પર હુકમ જો કરતે, ખજાના માલકા ભરતે,
 દેજો ઉને ધુલમેં ધરતે, કે આખર ખાક હોજના.
 સીપાઈ પાલકી ચડતે, હબારાં રાખસું લડતે,
 દેખો સોચે ગોરમેં પડતે, કે આખર ખાક હોજના.
 કઠન હુએ ગોર અંધારી, દરદ ગમ ઉસમેં હહે ભારી,
 નયનસે આભ કર ભારી, કે આખર ખાક હોજના.
 છન્હોં ઘર લાખ થે હીરે, સદા સુખ પાનકે ખીડે,
 ઉન્હોકો ખા ગએ કીડે, કે આખર ખાક હોજના.
 અજલ સે ખાતમેં આવે, અંધેરી લહેદમેં ભવે,
 સરાસર ધુલ ઉસે ખાવે, કે આખર ખાક હોજના.
 છન્હોંકે પુત ચોર પોતે, સદા સુખ સેહેજ પર સોતે,
 ઉન્હોકે લે ચલે રાતે, કે આખર ખાક હોજના.

તમામ શુદ્ધ.

— ❦ —

મમોતનામા

યાદરખ હુરઆન આખર મમોત હયે
 મત તુ બન અનબાન આખર મમોત હયે
 રૂખ ખીયાલે કુચ સુદકે આખરત
 કહેતા હયે રહેમાન આખર મમોત હયે
 ખુતબએ લખોલવલાક છનકે હુકમેં હયે
 ઉન્કા હયે ફરમાન આખર મમોત હયે
 શાન શમોકત કે નહોનેકા અઝીઝ
 હયે અબસ અરમાન આખર મમોત હયે

અયથો ગમમેં શાકીરો સાળીર રહ્યે
 હયે વોહી ઇન્સાન આખર મચોત હયે
 પેચતર મરનેસે કરના ચાહીએ
 મચોતકા સામાન આખીર મચોત હયે
 કારદીસે રખ ન રખ દુનીઆસે કામ
 પ્રીર ન સર ગરદાન આખીર મચોત હયે
 જુમેમે સુત્રતી જમાઅતમેં દરંગ
 હયે નહી શાયાંન આખીર મચોત હયે
 કયું નહી દેતા સકાત અહેલે નસાખ
 કયા નહી હયે ધીઆન આખીર મચોત હયે
 હક કીસ્કીકા મતતલફ કર હયે સીતમ
 હકકુ તુ પેહચાન આખીર મચોત હયે
 મર ગયા પ્રીર બિન કાર્ મર ગયા
 મર ગયા હામાન આખીર મચોત હયે
 મરતે બાતે હંચે હઝારો આદમી
 આકીલ ચોર નાદાન આખીર મચોત હયે
 દોલતે દુનીઆકો સમજા હયે નફા
 દીકા હયે નુકસાન આખીર મચોત હયે
 હો ગયા તુ બે સીકન્દર વખતકા
 તોણી અયે સુલતાન આખીર મચોત હયે
 ગો સુલેમાને જમાનાણી હુવા
 મુનફઅત મત બાન આખર મચોત હયે
 હીકમતો અકલો હુનર મંદામે તું
 ગરબે હયે લુકમાન આખીર મચોત હયે
 હુસ્ન પર નાબાં જવાનીમે ન હો
 અયે દીલોંકી બાન આખીર મચોત હયે
 હુકમ ખાલીકકે બાન લા તુ તમામ
 દેખલે ફુરાજાન આખીર મચોત હયે

ઈસ સરાએ હસ્તીએ ફાનીમે હમ
 દમકે હયે મહેમાન આખીર મઓત હયે
 ખારહા ઇલમી તુજેહ સમબા ચુકે
 માન યા મત માન આખીર મઓત હયે.

મએતનામા.

હજરતે આદમ નબી નીચે ઝમીકે ચલબસે,
 તુહ કીશતીખાને આલમકે ચહાંસે ચલબસે.
 યુસુફે યાકુબો ઇસ માઇલો ઇસહાકો ખલીલ,
 ઝોર મુલેમાં આસમાની મેહેરવાલે ચલબસે.
 હુદ ઝોર ઇદરીસો યુનુસ સીસો અઇયુબો શોએબ,
 દાવતે ઇસલામ કરકે ઠઝેરે ચંદે ચલબસે.
 આસમાંપર ઇસા ઝોર દાઉદ મુસા ખાકમે,
 લેકે તવરએતો અબુર ઇજલ હકસે ચલબસે.
 વાસતે જીનકે ઝમીનો આસમાં પએદા હુવા,
 જન્નતુલ શીરદઝોસમે વોહ હકકે પીઆરે ચલબસે.
 આહ જુબકરો ઉમર અફસોસ ઉસમાનો અલી.
 સીદકે અદલો હીલમો ઇદમ અપના દીખાકે ચલબસે
 હજરતે ખઝેરનીસા બેટી રસુલુલ્લાહકી
 તઈયબો તાહીર નબીકે દોનોં બેટે ચલબસે
 નુર ચશમે મુરતુજાને દેનેસે હુશમનકે અહેર
 પી લીયા ઝોર પારએ દીલ મુહસે ડાલે ચલબસે
 શહને દસતે કરબલામે અલીમેકે હાથસે
 અખમ તીરો નેઝા ઝો શમશીર ખાકે ચલબસે
 ગઝોસે આઝમશેખ અબદુલકાદર એક આલમકેપીર
 ઝોર બુનેદો શીખલી ઝોમન સોર કીતને ચલબસે
 કઝેસરો રૂસતમ વ જમ નવશેરવાંનો કેકુબાદ
 કયેસે કયેસે શાહ ઇસ આલમમે આયે ચલબસે

મુસુકો શીરીનો ઉઝરા લગ્ગેલી જુલેખા ક્યેસને
 ઉમરબરકી અશરતે દેખે તમાથે ચલખસે
 વામીકો ક્યેસો મુલેમાનો જુલેખા કોહ કન
 આશકે કામીલથે ચેહ લાખોમે અન્હે ચલખસે
 અનવરી ઝો સઅલી ઝો બામી નીઝામી અનસરી
 સખકે સખ મુલતાન અકલીમે મુખનથે ચલખસે
 ચે બે લુકમાં ઝોર અરસ્તુ ઝોર અફલાતું હકીમ
 કુછન હીકમલ ઝીંદગીકી અપને સીખે ચલખસે
 જુ અલીસેલી હઝારે આયે દુન્યામે તખીજ
 મઝોતકી દારૂ કહીસે પર ન લાખે ચલખસે
 સાથ જીનકેયા યહાંપર લશકરે ફઝોળે સિપાહ
 બેકસોસે કબરકે અંદર અકેલે ચલખસે
 એક સાઅતલી ન ઠગેરે જીનકા વાદા આ ગયા
 દીલકે દીલમે રહે ગયે અરમાન સારે ચલખસે
 દેખતેહી દેખતે અકસર અઝીઝો આશના
 તંદુરસ્તો ખુબસુરત ચલતે શીરતે ચલખસે
 હાએ કોઈલી ન પલટા ઝોર ન લેજી કુછ ખબર
 ચુપકે હોકે શહેરે ખામોશાંમે અયેસે ચલખસે
 ચલખસેગે એક દીન હુમલી ઇસી સુરતસે આહ
 જીસતરેહ ઝેરે ઝમી ચેહ લોગ આયે ચલખસે
 જ્યેસે ચલખસના બયાં ગેરોંકા હુમ કરતે હુએ હાએ
 દોસ્ત કલ હુમકો કહેગે આજ વોહલી ચલખસે
 ખાતયે અસલીહે ચલનેકી ઝરા તુ શીકર કર
 ખોલ આંખે દેખ અબલી યાર કબેસે બલખસે

કલીમ એહેમદાબાદી.

રૂખે રસુલકા જલસાહે આફતાબ નહી,
 ચેહી સળખહે કે જો દેખને કીતાબ નહી,
 તેરી તરહ હે વો વાહીદ તેરી ખુદાઈ મેં
 તેરે હુળીબકા સાની નહી જવાબ નહી.

પીયો પીલાવ મએ મારેફતકો અયરીદો
 કે ઈસ શરાબસે બડ કર કોઈ શરાબ નહી
 તુમહારે ઈશકમેં સર દે કે જો શહીદ હુવે
 કે ઉનકે વાસ્તે મેહ શરમેંલી હીસાબ નહી

રૂખે હુજુરપે કુરબાન યું ખુદાઈ હે
 કે અયસા ખુદદેખરીમેં કોઈ શુલાબ નહીં
 યે શોર થા શમે મેઅરાજ કુદસીયું મેં કલીમ
 મીયાને આશીકો માશુક કુછ હીબાબ નહીં

દીગર.

યા રસુલે હાશમી હુમ પર યનાયત કીજીએ
 રહેમતુલલિલાલમી હો આપ રહેમત કીજીએ
 હુશમેં રહેમત પુકારેગી કે અય મેહબુબે રબ
 ચલીએ ચલીએ અપની ઉમ્મતકી શકાઅત કીજીએ

દેખી બાલી હે હમારી બાગે તયબાકી બહાર
 સામને ઝોડકે વાઈઝ ઝીકરે જન્નત કીજીએ
 આહુને વાલેહેં તેરે હુમતો અય ઈશકે રસુલ
 શોકસે આકર મેરે દીલમેં સકુનત કીજીએ
 ગશ પેગશ આએ હુમેં લી મીસ્તેસુસા અય કલીમ
 કુછ ન કુછ ઉસ તુરેકી ગાહેર હકીકત કીજીએ

ધધર લી તા દેખીએ.

૨. આ.	૩. આ.
તિલીરમેહોશરૂઆ ૭૯૬	હદીયતુલ મુસલમીન ૦—૮
અવલ	૩—૦ જખીલી બક્યારી ૦—૨
અલેફ લયલા	૩—૮ શુલશને રેહમત ધન્ટેખાએ
એરેખીયન નાઇટસ	૩—૮ અઝીઝ ૦—૪
હાતીમ તાઇ	૦—૧૨ નાઝે મેહસુમ ૦—૨
દાસ્તાને અમીર હમઝા	૨—૪ બેગીકા બરન ૦—૨
તોતા કહાની	૦—૮ હસીનોખામન સુશીયોદા
મુનતખીએ નઝીર	૧—૦ ઇમાન ભાગ ૧ ૦—૨
ખીખી મરચમ	૦—૨ „ ભાગ ૨ ૦—૨
શાહબહા શાહપરી	૦—૨ „ ભાગ ૩ ૦—૨
ઝેતુન મોહમદ હનીફ	૦—૨ „ ભાગ ૪ ૦—૨
ચહાર દુરવેશ	૦—૮ દીલકશ્વેષ કબ્વાલી ૦—૨
ફસાને અબ્બાસ	૦—૮ ફકકતા કબ્વાલ ૦—૨
મલેક મોહમદ	૦—૬ બહારે બાંશીઝા ૦—૨
જંગનામા હઝરતઅલી	૦—૫ ખઝીનએ મારફત ૦—૨
જંગનામા મોહમદ હનીફ	૦—૧૦ આશીક કબ્વાલ ૦—૨
જંગનામા હયામહસેન	૦—૬ અલખેલા ગવૈયા ૦—૨
મેઅરાજ નામા	૦—૨ નીસારે સુન્નુલ ૦—૨
તવારીખ મક્કા મેઅજ્જા	૦—૧૨ ગઝલ માટે હકાતી ૦—૨
યુસુફ ઝુલીખા	૦—૮ બહારે જવાની ૦—૨
યુસુફ સ્પાની	૦—૫ દીલપસંદ કબ્વાલ ૦—૨
ગુલબકાવલી	૦—૮ દીલકશ્વ કબ્વાલ ૦—૨
કુરેઅરબ ઉર્ફે તુરકીપુતલી	૦—૫ માશુક બકાદા ૦—૨

કીતાબે મીલનેક પતા

અબદુલમજીદ અમદુલઅઝીઝ કુતુબ ફેરોશ

૬૦ તીન દરવઝા.

એહમદઆબાદ.

